

כי תצא מרוצה...

כי תצא למלחמה על אויביך
 ונתנו ה' אלוקיך בידך.
 ולמרות שהאל בעבורך יילחם,
 חשוב לשמור על מוסר כל לוחם.

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה,
 איננו שומע להוריו, זולל וסובא.
 לעתים בדרך קשה יש ללכת,
 ולהוציא החוצה הכביסה המלוכלכת.

מספר דוגמאות, שלא אני המצאתי,
 של היגיינה אישית ושל קוד אתי:
 אם ראית פִּשְׁבִּיָּה אשת יפת תואר,
 וחשקת בה לאישה, לשלם עליה מוהר;

אם ההורים עם הבן לא מתמודדים,
 מפסיכולוג למשנהו הם נודדים,
 לערב רשויות לפעמים אין ברירה,
 לפני שיקרה דבר מה נורא!

והבאת אותה אל תוך ביתך,
 חודש ימים לא תקרב אליך.
 והסירה את שמלת שִׁבְיָה מעליה,
 וגילחה את ראשה ועשתה את ציפורניה;

כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך
 ולא תשים חלילה דמים בביתך.
 זו חובה גם כיום על פי תקן וחוק,
 צעירים כבר נפלו כששאפו גז הצחוק.

ובכתה את אביה ואת אמה,
 ואז רק תחליט אם תרצה לחיות עימה.
 כשתראה אותה כך בוכייה ומגולחת –
 זה מבחן אמיתי לאהבה מוצלחת.

לא תשיך לאחיך נשך כסף,
 על הלוואה בריבית יצא כאן הקצף.
 לנוכרי תשיך ולאחיך לא תשיך,
 למען יברכך, בכל משלח ידך תמשיך.

ואם תחליט אחרי חודש ימים:
 "לא, השידוך ממש לא מתאים",
 ושילחתה לנפשה, היא סבלה כבר מספיק,
 ואם התאהבת – תתחתן כצדיק.

לא תעשוק שכיר עני ואביון,
 ביומו תיתן שכרו, מלוא הפדיון.
 כי עני הוא, הרבה דאגות בראשו,
 ואליו (השכר) הוא נושא את נפשו.

מלחמה היא ממלכת האי-ודאות,
 אך גם אז להיגיינה חשובה מודעות:
 אם תרצה להתפנות, צא מחוץ למחנה,
 וכיסית את צִאֲתְךָ, לניקיון מענה!

ציווי נוסף לחכם שעניו בראשו:
 לא תחסום שור בדישו.
 על ברכות וקללות נלמד במבוא,
 בפרשה הבאה – פרשת כי תבוא...

אייל לר



ונשמרת מכל דבר רע,
 לנפש ולגוף חשובה טוהרה.
 ולכן גם היום מקפידים בצה"ל
 על הקוד האתי לשמור בכל שעל.

כי תהיינה לאיש שתי נשים,
 אהובה ושנואה, וילדו לו בנים –
 אין לו אפשרות בירושה לבחור,
 גם אם בן השנואה יהיה הבכור.